

Speaker: 1st generation male

I1: Hmm.

G1-M: Es talán ez egy kicsit különbség a két uhm csoport között... hat a magyarok nehezebben élnek talán egy kicsit és talán igen, az optimizmus hiányzik [belőlük]

I1: [Hmm.]

G1-M: ami— ami— ami megintcsak része az amerikai kultúrának, hogy bízzanak magukban, [a jövőben],

I1: [Mm.]

G1-M: meg a meg mindenben, ami körülveszi őket. És erre

I1: Mm.

G1-M: nyilván meg is van minden okuk.

I1: Ummm. És te otthonosan érzed itt magad?

G1-M: Régebben kicsit jobban éreztem magam, mostanában kicsit szívesebben mennék haza, de amikor néhány alkalommal otthon voltam, akkor meg alig vártam, hogy visszajöjjek a kényelmes [életembe].

I1: [Mi hiányzott] ...Amerikában?

G1-M: Hát a kényelem.

I1: A kényelem?

G1-M: Magyarországról Amerikába ott a kényelem hiányzott.

I1: És vissza?

G1-M: Visszafelé meg, öhmöhm, az egész életemet én is a tömegközlekedésen töltöttem

I1: Ühüm.

G1-M: Úgyhogy— ah— érdekes volt, és nagy élmény volt újra buszozni, meg metrózni és nézni az embereket.

I1: Aha.

G1-M: Ahogy beszélnek, ahogy kommunikálnak egymással.

I1: Látsz különbséget, akárcsak így nézve az embereket?

G1-M: Hát ez megint kulturálisan, én beülök a kocsiba és kiszállok az egyetemen és ugyanígy vissza, esetleg a közértben látok nagyobb

I1: Ühüm.

G1-M: sok embert, de azok meg vásárolnak, szóval az nem egy természetes közeg, de , igen, valahol hiányzik egy ilyen metróra felzsúfolódunk, de ugyanakkor [meg neha meg]

I1: [Ühüm.]

G1-M: zavar is, mert elszoktam tőle, hogy ha túl közel vannak az emberek, az [egy kicsit]

I1: [Mm-hmm.]

G1-M: természetellenes nekem.

I1: Ühüm.

G1-M: Természetellenessé vált az évek során.

I1: Ühüm.